

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 400-1917)

Originalt emne

Jorder

Jorder/Salg og Afstaaelse af Grunde

Prioritetsforhold

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Private Børneskoler

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 22. november 1917](#)
- 2) [Byrådsmødet den 10. januar 1918](#)
- 3) [Byrådsmødet den 14. februar 1918](#)
- 4) [Byrådsmødet den 16. maj 1918](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 22. november 1917 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 400-1917)

Andragende fra Skolebestyrerinde Frk. Kock om Byggegrund til Opførelse af en Skole.

Møller oplyste, at Frk. Kock havde overtaget Frk. Lindhardts Skole for et Aars Tid siden, og at hun havde sat alt, hvad hun ejede, i Skolen. Kommunen havde imidlertid ved at leje de Lokaler, hvori Skolen var til Huse, bevirket, at hun til Oktober ingen Lokaler havde til sin Skole. Dette var kedeligt baade for hende og for de Forældre, hvis Børn gik i Skolen, og hun søgte nu om at faa en gratis Byggegrund. Dette kunde Udvalget for Byens Udvidelse

og Bebyggelse dog ikke anbefale at indgaa paa, men da man jo ved at leje hendes Lokaler havde et moralsk Ansvar overfor hende, var Udvalget enedes om at indstille, at man tilbød hende en Grund paa 1800 kv Alen paa Hjørnet af Louisegade og Mørksgade for 10 Kr. pr. kv Alen og saaledes, at Gælden til Kommunen blev rente- og afdragsfri i 10 Aar samt iøvrigt paa de for Salg af Kommunens Grunde sædvanlige Vilkaar, herunder at Byraadet skulde have Ret til at godkende Byggeplanen. Skulde Ejendommen overgaa til anden Benyttelse inden Udløbet af de 10 Aar, skulde de sædvanlige Betalingsregler følges.

Mousten spurgte, hvorledes Prisen var i Forhold til den virkelige Værdi.

Møller oplyste, at man, da der var Tale om at lægge Personbanegaarden i Mølleengen, havde forlangt 15 Kr. pr. kv Alen, men ikke havde kunnet opnaa denne Pris, ja ikke engang 12 Kr. 10 Kr. pr. kv Alen maatte sikkert anses for en passende Pris.

Christensen henstillede at udsætte Sagen til næste Møde, da det jo drejede sig om et Principsspørgsmaal.

Marthin Pedersen fandt det mærkeligt, at Hr. Møller vilde tale om en moralsk Forpligtelse for Kommunen i dette Tilfælde, da Hr. Møller dog ikke havde kunnet indse, at Kommunen havde nogen moralsk Forpligtelse til at skaffe Bolig til de Husvilde. Antagelig laa Hr. Møllers forandrede Standpunkt i, at det her drejede sig om en velhavende Dame, medens det i Husvildespørgsmaalet drejede sig om fattige Mennesker.

Simonsen var bange for, at det kunde føre meget farlige Konsekvenser med sig at følge Indstillingen. Gjorde man dette, viste man Frk. Kock en Velvillie, hvorefter man ikke kunde nægte andre Privatskolefolk noget lignende. Taleren anbefalede at udsætte Sagen.

Møller fremhævede, at Frk. Kock langt fra var velhavende. Skolen var en af de bedste i Byen, og blev den nedlagt, maatte der skaffes Plads til dens 110 Børn andet Steds. Efter Ønske af Hr. Brøndum var Sagen blevet opsat i 3 Uger i Udvalget, og en Afgørelse kunde ikke vel udsættes ret meget længere, hvis Bygningen skulde staa færdig til rette Tid. Naar man havde givet gratis Grund til andre Skoler, f. Eks. Handelshøjskolen, kunde man nok støtte den Skole, det nu drejede sig om.

Kjeld Sørensen syntes, man havde nogen Forpligtelse til at skaffe Skolen Husly, og da man derfor ikke bandt sig for senere Tilfælde, kunde man nok lade Principperne ligge. Desuden vilde Opførelsen af Skolen give en Del Arbejde.

Marthin Pedersen hævdede, at selv om Frk. Kock maaske ikke selv var velhavende, saa

tilhørte hun dog den Klasse, man almindeligvis betegnede for den velhavende Klasse. Hr. Møller havde ikke forklaret sit modstridende Standpunkt i de to Boligspørgsmaal.

Simonsen kunde ikke indrømme, at der kunde drages nogen Sammenligning mellem Handelshøjskolen og denne Skole, som var en rent privat Forretning. Det eneste, der skulde friste Taleren til at undlade at stemme i Sagen, var, at Skolens Opførelse vilde give en Del Arbejde. Taleren vilde gerne vide, hvilken Vished man havde for; at Opførelsen kunde begynde i indeværende Efteraar.

Bech anbefalede Indstillingen. Grunden var vanskelig at sælge, og det vilde være meget tvivlsomt, om man kunde opnaa en højere Pris. Hr. Marthin Pedersen havde været lidt langt ude ved at regne med ikke alene Frk. Kocks egne, men ogsaa hendes Families pekuniære Forhold. Dersom Frk. Kock skulde have Nytte af Skolen, maatte Bygningen være opført til næste Efteraar.

Christensen var bange for, at Forholdene vilde udvikle sig saaledes, at Skolen ikke kunde klare sig, saaledes at Kommunen en skøn Dag blev nødt til at overtage den. Da Udvalget var enig om Indstillingen, skulde Taleren undlade at stemme, hvis der blev knyttet det Vilkaar til Handelen, at Skolen skulde staa færdig næste Efteraar.

Marthin Pedersen havde ikke ønsket at omtale vedkommendes personlige Forhold.

Brammer spurgte, om Udvalget vidste noget om, hvorvidt Frk. Kock kunde modtage Tilbudet.

Møller meddelte, at Frk. Kock havde faaet Løfte om Støtte fra flere Sider, saaledes at hun nok kunde modtage Tilbudet. Der var intet til Hinder for, at man knyttede det Vilkaar til Salget, at Skolen skulde være færdig inden Udgangen af 1918.

Indstillingen vedtoges med Tilføjende, at Bygningen skal paabegyndes nu og være fuldført inden Udgangen af 1918.

Uddrag fra byrådsmødet den 10. januar 1918 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 400-1917)

Andragende fra Skolebestyrerinde Frk. Koch, om Kommunen vil overtage en 2. Prioritet i

den Skolebygning hun paatænker at opføre paa Hjørnet af Louisegade og Mørksgade.

Møller mindede om, at Byraadet for nogen Tid siden havde vedtaget at overlade Frk. Koch en Grund paa Hjørnet af Mørksgade paa nærmere Betingelser. Opførelsen af Skolebygningen var kalkuleret til ca. 125000 Kr., men det havde vist sig umuligt for Frk. Koch at skaffe hele den nødvendige kontante Kapital, hvorfor hun altsaa havde henvendt sig til Byraadet om Støtte. Udvalget havde desværre ikke kunnet blive enigt om Sagen, hvilket Taleren var meget ked af, da der forelaa mange gode Grunde for at indrømme hendes Andragende. For det første overtog Kommunen hendes Skolelokaler og gjorde hende husvild, saa hun blev forhindret i at drive sin Skole. Man maatte ogsaa tage noget Hensyn til de mange Børn, som søgte Skolen og hvis Forældre for de flestes Vedkommende ikke havde Raad til at sætte Børnene i dyre Betalingsskoler, hvoraf de fleste tilmed var optaget. Endvidere havde Skolen bestaaet staaet i ca. 50 Aar og været en god Skole. Taleren syntes, Frk. Kochs Energi burde belønnes. Hun ejede ikke noget selv, men havde faaet skaffet 35000 Kr. kontant til Veje, saa Kommunen kunde næppe risikere noget Tab ved at imødekomme Andragendet. Endelig kunde der herved skaffes et ikke ringe Arbejde, og det maatte veje stærkt i Vægtskaalen. Taleren vilde derfor paa Ingeniør Bechs og egne Vegne indtrængende anbefale Sagen, og han haabede, at Jakob Jensen ikke vilde stemme imod Indstillingen, selv om han ikke kunde tiltræde den.

Jakob Jensen vilde rette Møllers Udtalelse om, at Skolen var 50 Aar gammel, for naar en privat Skole skiftede Bestyrer, blev det en ny Skole, fordi den ikke som den offentlige Skole havde sit bestemte Program at gaa efter. Naar Møller sagde, at Kommunen havde gjort Frk. Koch husvild, var det en Misforstaaelse, for hun var opsagt til Fraflytning, længe før Kommunen havde lejet Ejendommen, fordi hun ikke kunde komme til Rette med Ejeren om Betalingen. Taleren vilde hævde, at det her gjaldt om et Princip, og naar hans Partifæller var gaaet med til de 65 %, var det sikkert kun, fordi det drejede sig om at skaffe Arbejde. I saadanne Tider maatte der undertiden slaas af paa Principperne, men derfra og til at Kommunen skulde bruge sine Penge paa den Maade, som her forlangtes, var der et langt Spring; for her var Tale om et ret klækkeligt Tilskud. Skolen kunde sikkert ikke bære disse Udgifter, og saa kunde det gaa med den som med Marselisborg Skole, at Kommunen en Dag kom til at overtage den og mistede sine Penge. Det var et dyrt Eksperiment med Marselisborg Skole, og Taleren havde tidligere talt imod, at Kommunen støttede den, og forudsagt, hvad der skete, men det burde ikke gentages. Det forbavsede Taleren, at Møller kunde tænke sig, at han ikke vilde stemme imod Forslaget, da han dog i Udvalget havde

taget bestemt Stilling imod det, og han vilde ogsaa anmode Byraadet om at stemme imod det.

P. Petersen bemærkede, at de private Skoler var under Skoleautoriteternes Tilsyn og blev drevet paa samme Maade som Kommuneskolerne, saa Undervisningen stod sikkert ikke tilbage i Privatskolerne. Men rent forretningsmæssigt set fandt Taleren, at det vilde være en god Forretning for Kommunen. Et Barn i Kommuneskolen kostede Kommunen 80-90 Kr. aarligt, og de dyre Skoler tyngede stærkt paa Budgettet. Der sparedes ikke saa lidt ved, at Privatskolerne aflastede Kommuneskolerne. Af den Grund vilde Taleren anbefale Forslaget.

Møller kunde ikke ganske give Jakob Jensen Ret i, at det blev en ny Skole, fordi den skiftede Ejer, for man var nødt til at opretholde de gamle Traditioner. Taleren vidste ikke, at Skolelokalerne var opsagte, før Aarhus Kommune lejede dem til Optagelseshjem, men han var ikke saa meget inde i disse Forhold, at han kunde protestere mod denne Udtalelse. Der var en vid Forskel paa dette Tilfælde og Marselisborg Skole, for her kunde man beregne, hvor meget Skolen i alt vilde koste, og naar Frk. Koch selv betalte 35000 Kr., var det næsten udelukket, at Kommunen kunde faa noget Tab. Og selv om Kommunen skulde komme til at overtage Skolen, kunde den jo udmærket bruges, og den vilde aldrig blive for dyr, naar der i Forvejen var afskrevet 35000 Kr. Det vilde blive værst for Frk.

Koch, der efter saa mange Anstrengelser havde skaffet disse Penge. Taleren vilde spørge Jakob Jensen, om han slet ikke kunde strække sig videre end til de vedtagne 65 %, for i saa Fald måtte Frk. Koch opgive at bygge Skolen.

Jakob Jensen vilde til Konsul Petersen sige, at Skoleautoriteterne kun havde Ret til at komme i Privatskolerne til Eksamen, og derved blev Tilsynet ikke noget værd. En Mængde private Skoler var i de senere Aar gaaet under, ogsaa gamle Skoler, og de andre vilde vel ogsaa forsvinde efterhaanden, som det gik op for Folk, at de offentlige Skoler var de bedste. Møller havde talt saa meget om at skaffe Arbejde, men efter Byraadsforhandlingerne i Oktober og November at dømme, mente Møller ikke, at der skulde skaffes Arbejde. For Øjeblikket var der jo kun Tale om det foreliggende Forslag, og det vilde Taleren henstille at stemme imod.

Simonsen gjorde opmærksom paa, at det var med meget stor Betænkelighed, at man tidligere var gaaet med til de 65 %, og det var i Virkeligheden et stort Offer fra Flertallets Side. Derfor burde man fra anden Side være taknemlig og erkendtlig og ikke forlange

yderligere. Man gik dengang kun med, fordi der var Tale om et Arbejde, der kunde ophæve Arbejdsløsheden for en Del Mennesker, og det var i Virkeligheden det eneste reelle Argument og det eneste Punkt af Betydning. Men hvis man skulde strække sig videre endnu, saa kunde man sikkert faa hvem som helst af private til at bygge paa disse Vilkaar, og saa havde det endda den Fordel, at det blev Beboelseshuse, som der var haardt Brug for. Det forbavsede Taleren, at man kom med yderligere Krav, da Diskussionen sidst havde vist, at man kun var gaaet saa vidt af Hensyn til at skaffe Arbejde, og endog foretaget et Skridt, der ikke var principmæssigt. Det var derfor givet, at man maatte blive staaende ved det en Gang gjorte Tilbud.

Møller kunde forstaa, at det nyttede ikke at fortsætte Diskussionen længere. Det var rigtigt nok, at Privatskolerne havde vanskeligt ved at bestaa, men det var ikke saa underligt. Der var dog en Del gode Privatskoler tilbage i Byen, og de kunde forhaabentlig bestaa nogle Aar endnu. Jakob Jensens Udtalelse om, at Taleren ikke ønskede at skaffe Arbejde, trængte til nærmere Forklaring; han kunde i hvert Fald ikke erindre at have udtalt noget saadant, men selvfølgelig kunde Taleren ikke gaa med til at skaffe Arbejde for enhver Pris. Til Simonsen vilde Taleren sige, at man ogsaa var taknemlig og erkendtlig for Tilslutningen sidste Gang, og det var rigtigt nok, at det var med stor Betænkelighed, at Flertallet var gaaet med. Men Frk. Kochs store Anstrengelser burde alligevel belønnes, og hvis man absolut ikke vilde gaa med til de 80 %, saa maaske til 75 %, saa kunde der i hvert Fald aldrig blive Tale om noget Tab for Kommunen.

Brøndum oplyste, at han var gaaet med til at anbefale de første Betingelser, dels for at skaffe Arbejde, dels fordi han mente, Kommunen havde nogen Skyld i, at Frk. Koch blev husvild. Efter det nu oplyste var det nærmest hendes egen Skyld, og havde disse Oplysninger foreligget denne Gang, var Taleren maaske ikke gaaet med dertil. Simonsens Bemærkning om, at enhver Privatmand gerne vilde bygge paa lignende Betingelser, kunde Taleren slutte sig til. Naar private var saa stærkt interesserede i at faa denne Skole frem, burde de vise deres Interesse ved at yde den fornødne økonomiske Støtte. Taleren havde i Udvalget forbeholdt sig sin Stilling, men mente ikke at kunne tiltræde Forslaget.

Brammer havde erfaret, at det var en god Skole, og det var beklageligt, om Byraadets Beslutning skulde føre til, at Skolen maatte ophæves. Og hvor skulde saa de Børn anbringes, som gik i Skole der. Til Brøndum vilde Taleren sige, at efter det oplyste var det jo netop private, der havde hjulpet Frk. Koch med at skaffe det Beløb, hun vilde sætte i

Skolen. Naar man saa ogsaa tog Hensyn til det Arbejde, der kunde skaffes, burde man ikke nægte Skolen denne Støtte. Taleren vilde derfor stemme for at imødekomme Andragendet.

Simonsen antog, at Forskellen mellem det tidligere vedtagne og det nuværende Andragende kunde beløbe sig til 10-15000 Kr. Da de 35000 Kr. vel ikke var tegnet af en enkelt Mand, kunde det vel tænkes, at Bidragyderne vilde forhøje deres Bidrag f. Eks. med 1/3, og saa var Skolen jo sikret. Her var netop en gunstig Leilighed for dem, der fandt Privatskolerne uundværlige, til at vise deres Opfattelse i Gerning. Maaske der ogsaa kunde gives nogle Lempelser fra Byggevedtægten, saa Bygningen kunde opføres noget billigere.

Jakob Jensen vilde til Brammers Bemærkning om eventuel Skolemangel sige, at en saadan var meget sandsynlig, men i saa Fald bar Højre og Byraadets tidligere radikale Medlem, Marthin Hansen, Ansvaret derfor. Talerens Parti havde forlangt, at den nye Skole skulde staa færdig i Foraaret 1918, men den var ikke paabegyndt endnu, og den vilde nu koste mindst 200000 Kr. mere. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at skaffe Arbejde vilde Taleren spørge Møller, om han vilde være med til at sælge Kommunens Grunde paa lignende Betingelser til Beboelseshuse.

Bech drog en Sammenligning mellem de 10 -15000 Kr. som Simonsen havde anslaaet Merudgiften til, og hvad det vilde koste Kommunen at faa Børnene i Kommuneskolen. Udgiften hertil vilde blive 7200 Kr., og det var en Rente af 120000 Kr. til 6 % eller 100000 til 7 %. Taleren syntes, at dette var et godt økonomisk Fundament for Indstillingen.

Møller pointerede, at det var ikke Velhavere, der støttede denne Skole, og de var vist alle gaaet med til at tegne et saa stort Beløb, som de evnede. Naar Kommunen havde saa faa Penge, var det godt nok, at den ny Kommuneskole ikke kom for hurtigt op. Til Jakob Jensens direkte Spørgsmaal om Salg af Kommunens Grunde paa samme Betingelser, vilde Taleren svare, at det for Øjeblikket næppe var klog Kommunalpolitik at gaa dertil, men der var ogsaa Forskel paa en enkelt Skolebygning og at skabe et Præcedens.

Simonsen vilde til Bech sige, at en saaden Beregning laa uden for de Betragtninger, der fra Socialdemokratiets Side gjordes gældende, naar Talen var om Skoler og Undervisning, saa tog man andre Hensyn end Bekostningen. Skulde man have handlet ud fra saadanne Hensyn, vilde Aarhus Skolevæsen have set anderledes ud i Øjeblikket. Dette Børneantal fra en saadan privat Skole vilde ikke betyde noget i Kommuneskolen, og tilmed fik man neppe ret mange af dem. Møller havde sagt, at det ikke var Velhavere, hvis Børn gik i denne

Skole; men saa burde jo de Velhavere, som saa noget stort i at opretholde Privatskoler, træde til, selv om de ikke var direkte interesserede i Skolen. Taleren troede dog ikke paa nogen særlig stor Begejstring for Privatskolen, i hvert Fald havde Velhaverne været glade ved at komme af med Marselisborg Skole.

Forslaget forkastedes.

Uddrag fra byrådsmødet den 14. februar 1918 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 400-1917)

Andragende fra Skolebestyrerinde Frk. Koch, om Kommunen vil overtage en 2. Prioritet i den Skolebygning, hun paatænker at opføre paa Hjørnet af Louisegade og Mørksgade.

Møller erindrede om, at det var 3. Gang, et saadant Andragende fra Frk. Koch behandledes i Byraadet, og Taleren skulde derfor fatte sig kort, da de samme Grunde, der forelaa sidste Gang, ogsaa var til Stede nu. Det var lykkedes Frk. Koch at skaffe lidt flere Penge, og derfor kunde hun nøjes med en Prioritet paa indtil 75 % af Ejendomsskyldværdien i Stedet for 80 %. Det var ikke noget principielt Spørgsmaal, idet Byraadet tidligere var gaaet med til 65 %. Spørgsmaalet var kun, om der var nogen Risiko for Kommunen derved, og det var sikkert udelukket, naar Frk. Koch satte ca. 40000 Kr. deri, saa det var nærmest kun en Villighed fra Kommunens Side. Taleren vilde paa Bechs og egne Vegne anbefale Indstillingen, idet han beklagede, at Jakob Jensen og Brøndum ikke havde kunnet tiltræde denne.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at ved Forelæggelsen af Sagen havde Udvalgets Formand ikke husket, at Muremester Klostergaard tidligere havde budt 20 Kr. pr. kv Alen for Grunden. Det var altsaa et klækkeligt Tilskud, Kommunen var gaaet ind paa at yde Frk. Koch, nemlig ca. 23 % af Ejendommens Værdi, og det burde Højre erindre, naar der var Tale om Afskrivning paa andre Ejendomme. Hvis Kommunen vilde have afstaaet Grunden til en anden for den Pris, kunde der nu have været Bolig for mange Familier. Taleren vilde anbefale sine Partifæller at stemme imod yderligere Tilskud.

N. Joh. Laursen fandt, at der var 2 Grunde, der særlig gjorde sig gældende her. Den ene Grund var, at Skolen havde bestaaet i 50 Aar og havde pædagogisk Berettigelse, og nu

var der Mulighed for, at den kunde fortsættes under andre Forhold. Den anden Grund var Hensynet til den store Arbejdsløshed. Det var ikke noget Principspørgsmaal, da Byraadet jo havde vedtaget at gaa til 65 %; her var altsaa blot Tale om lidt mere eller mindre. Frk. Koch satte selv 40000 Kr. deri, og disse Penge vilde betyde ikke saa lidt i Arbejdsløn. Taleren vilde gerne paa Frk. Kochs Vegne takke Byraadet for den Velvilje, det i Forvejen havde vist, men samtidig bede Byraadet gaa et lille Skridt videre og derved sikre Sagen. Det var heller ikke nogen Fornøjelse for Byraadet at gøre Skolen husvild.

Jakob Jensen svarede hertil, at det ved forrige Behandling var bleven klart oplyst, at Byraadet ikke jagede Frk. Koch ud. Hvad Risikoen ved Garantien angik, var Forholdet det samme som ved Marselisborg Skole; men den var blevet meget dyr at overtage for Kommunen. Det var rigtigt nok, hvad der var sagt om Arbejdsløsheden; men fra Laursens Side i Byraadet havde man i Efteraaret gjort alt for at forhindre og forhale det kommunale Byggeri; da var det ikke nødvendigt at skaffe Arbejde! Men det kunde nemt lade sig gøre at skaffe Arbejde, naar Byraadet vilde bevilge Pengene dertil. Der var vist ogsaa fra privat Side saa stor Interesse for den foreliggende Sag, at den nok gik igennem alligevel, og Taleren vilde fraraade, at Byraadet gik længere.

Mikael Johansen skulde ikke komme ind paa selve Sagen; men der var blevet sagt, at Byens Haandværkere gerne vilde bygge paa lignende Betingelser. Hvis dette var Tilfældet, burde man forsøge det, for det vilde blive langt billigere at afhjælpe Bolignøden paa den Maade, end ved at Kommunen byggede, ja selv om man overlod dem Jorden gratis.

Møller betonedes, at her var ikke Tale om yderligere Tilskud, men kun Tale om Garanti, og Taleren var fuldkommen overbevist om, at Kommunen ikke kunde komme til at lide noget Tab. Med Hensyn til Salg af Grunde var der tilbudt vidtgaaende Betingelser med Prioriteter op til 90 %, og det var dog ikke gaaet saa let at faa nogen til at bygge. Her var der langt større Risiko for Kommunen, men det var jo nødvendigt at skaffe Beboelseshuse.

Jakob Jensen erkendte, at det ikke var Tilskud, men hvis det gik i Stykker, blev Garantien til Tilskud, og her var Tale om 13-14000 Kr. ekstra, altsaa ialt ca. 33 % af Skolens Værdi. Hvad Spørgsmaalet om Risikoen ved Beboelseshusene angik, da var denne Risiko faktisk mindre, da Kredit- og Hypotekforeninger gav højere Laan i saadanne end i en Skolebygning. Til Mikael Johansen vilde Taleren sige, at her havde man først slaaet 50 % af i Jordens Værdi og endvidere en Rentegodtgørelse, som blev op mod 75 % af Jordens oprindelige Værdi. Hvad Salg af Grunde angik, var man kommen saa vidt, at Salgssummen

for al den Jord, der var solgt Vest for Byen, var fortæret op til Gadeanlæg, saa man kunde vel næppe komme længere ned, hvis Byen ikke skulde skyde Penge til. Taleren vilde derfor anbefale at se fornuftigt paa denne Sag.

Christensen beklagede, at Sagen ikke kunde lade sig realisere, da det drejede sig om et ret stort Beløb, som kunde anvendes til Arbejde. Det var jo let nok at sætte Arbejder i Gang, naar man lukkede Kommunens Kasse op; men de 40000 Kr. her var Tale om, vilde jo ikke gaa fra Kommunen. Talerens Parti havde dog bragt et betydeligt Offer, da de slog af paa Principperne og gik med til de 65 %, og man kunde næppe regne med, at Partiet vilde strække sig længere. Taleren havde ikke vidst andet, end at den højeste Pris, der var budt for Jorden, var 15 Kr.; nu havde Jakob Jensen oplyst, at der var budt 20 Kr., og derved blev Kommunens Bidrag jo større, naar Grunden blev solgt for 10 Kr.; der var ogsaa blevet sagt, at Grunden ikke var 1800, men 2200 kv Alen, og var det Tilfældet, vilde Kommunens Bidrag jo blive endnu større.

N. Joh. Laursen kunde efter Christensens Udtalelser tænke sig, at der var nogen Grund til at udsætte Sagen. Til Jakob Jensens Udtalelser om Marselisborg Skole vilde Taleren sige, at hvis Byen havde oprettet en kommunal Almenskole, vilde den muligvis være blevet lige saa dyr. Men Fejlen var, at Marselisborg Skole blev alt for stort anlagt, større end en privat Skole kunde svare til. Men her var Tale om en mindre Skole, hvortil der blev tilskudt 40000 Kr., saa det var langt mere rimelige Forhold. Skolen kunde sikkert gaa, da der ikke var for mange Privatskoler i Byen, saa Kommunens Risiko blev ikke stor. Der kunde jo nok sættes Arbejder i Gang, men saa skulde der betydelige Udgifter til straks, medens dette Arbejde laa parat til at begynde. Taleren vilde derfor henstille, om man ikke kunde tage Sagen tilbage i 8 Dage og underkaste den en velvillig Overvejelse.

Jakob Jensen bemærkede hertil, at Kommunen efterhaanden havde overtaget Marselisborg Skoles Jord, og Skolen fik tillige store Tilskud fra private, men alligevel kunde den ikke gaa. Der kom vist ikke noget ud af at udsætte den foreliggende Sag.

Salling anbefalede, at Kommunen gik med til de 75 %. Der var næppe nogen Risiko, og selv om det gik saa galt, at Kommunen kom til at overtage Bygningen, vilde der blive Brug nok for den. Der havde jo længe været Tale om en Administrationsbygning, og der var stadig Mangel paa Lokaler til forskellige Institutioner, saa der gik næppe noget i Stykker derved.

Mousten bemærkede, at hvis Byraadet ikke i første Omgang var blevet ført lidt bag Lyset,

havde Frk. Koch næppe faaet disse Betingelser. Der var blevet sagt, at Grunden højest kostede 12 Kr., og denne var vanskelig at sælge, saa det var tvivlsomt, om der kunde opnaas en højere Pris end de 10 Kr. Havde de Oplysninger foreligget, som Jakob Jensen nu havde givet, var Socialdemokraterne næppe gaaet med dertil.

Formanden antog ikke, der var Tale om nogen fortsættelig Føren bag Lyset.

Jakob Jensen vilde til Udtalelsen om at skaffe Arbejde sige, at Byggeudvalget ogsaa kunde tage fat straks. Tegningerne var færdige til de 4 Ejendomme ved Vejlegade, og Arbejdet kunde godt udbydes ved næste Byraadsmøde.

Salling svarede hertil, at der var en betydelig Forskel, for Kommunens Byggeri vilde betyde en stor Udgift, medens der det andet Sted kun var Tale om Garanti.

Brøndum havde heller ikke kunnet gaa med til den første Instilling, hvis der dengang havde foreligget Oplysninger om den større Grundpris. Naar der tillige var 10 Aars Rentefrihed foruden 50 % Afslag, var der ingen Anledning til at strække sig videre.

Møller kunde ikke bestemt huske, om der havde været Tale om en Pris af 20 Kr.; det var umuligt at huske alle Priserne rundt i Byen. Mousten havde derfor ikke Lov til at bruge saa kraftige Ord, for det var den Dag Talerens Overbevisning, at der ikke kunde faas en højere Pris.

N. Joh. Laursen havde hørt sige, at det var en noget vanskelig Grund at bygge paa, og det kunde jo gøre den mindre værdifuld.

Jakob Jensen svarede hertil, at der var intet i Vejen, hvor Skolen skulde ligge.

Det af Møller og Bech fremsatte Forslag forkastedes.

Uddrag fra byrådsmødet den 16. maj 1918 - side 34

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 400-1917)

Købekontrakt med Skolebestyrerinde Frk. N. Koch angaaende en Grund ved Louisegade.
Godkendtes.

